

S. Martialis imposuerunt. Interim Gauslinus Bituricensis archiepiscopus, indigne ferens quod fuisset a Jordano contemptus (ab ipso enim suo videlicet metropolitano debuerat ordinari), collecta synodo coram Roberto rege, cui septem archiepiscopi cum suffraganeis episcopis adfuerunt, *totum Lemovicinum excommunicavit... ipsumque Jordanum ab officio episcopali prohibuit.*

Causabatur Jordanus vitandæ simoniæ causa, impositionem manuum, pro qua Gauslinus pecuniam requirebat ab aliq̄ petitam et acceptam. Nihilominus tamen, ut satisfaceret, nudis pedibus sedem Bituricensem adiit, cum centum clericis et monachis omnibus similiter discalceatis pedibus. Cui archiepiscopus cum clero obviam venit, et quos prius ligaverat, eos honorifice adducens absolvit.

An. 1024, pridie Nonas Martias, indict. vii, approbavit foundationem cellæ de Liziniaco, auctore Hugone de Liziniaco viro nobilissimo. Ante projectionem Jerosolymitanam dedicavit monasterium de Arnaco in quo quiescit corpus S. Pardulfi, Idibus Julii, anno Dominicæ incarnationis 1028. Adfuit Guido de Turribus nobilis Lemoviæ, cum venerabili conjuge Engalsia [al., Emallia], et Ademaro de Loron [Learum], Geraro, Ebolo Combornensi fratre Archambaldi, cognomine *Chamba putrida*, cum Adenaro filio Guidonis vicecomitis, auctore Gaufrido Vosiensi in Chron. cap. 9.

Eodem anno consecrata est basilica regalis Salvatoris Lemovicæ xv Kal. Decembris ab undecim præsulibus: Gothofredo archiepiscopo Burdegalensi, Jordano Lemovicensi, Isemberto Pictaviensi, Rohone Engolismensi, Arnaldo Petraronsi, Petro Gerundensi, Deusdedit Cadurcensi, etc. Anno 1031 adfuit concilio Bituricensis provinciæ, Lemovicis habito, in quo actum est de S. Martialis apostolatu, quem in Patrum cœtu propugnavit; tametsi prius epistolam scripserat ad Benedictum papam VIII de non accensendo apostolis hoc sancto. Ex his vero quæ Jordanus in præfato concilio peroravit, discimus anno 1029, vel potius 1028 habitam fuisse aliam

A synodum apud Lemovicas, in qua eadem causa disceptata et judicata jam fuerat, cui ipse aderat. De hoc S. Martialis apostolatu Joannes XVIII [al., XIX, vel XX] scripsit ad Jordanum, docens eos insanire, qui hunc sanctum apostolum negarent.

In concilio anni 1031 Jordanus palam declamavit in milites qui res sanctuarii deprædabantur, et pauperes opprimebant; contra quos hæc anathemata protulerunt Patres: « Excommunicamus illos milites... maledicti ipsi et adjutores eorum in malum: maledicta arma eorum et caballi illorum. Erunt cum Caïn fraticida, et cum Juda traditore... et sicut hæ lucernæ exstinguuntur in oculis vestris, ita gaudium eorum exstinguetur in conspectu sanctorum angelorum, nisi ante mortem ad satisfactionem atque emendationem sive pœnitentiam dignam venerint in iudicium episcopi sui. »

Anno sequenti Jordanus convenit adhuc ad synodum Pictaviensem commemoratam in Chronico Malliacensi. Anno 1047 facta est dedicatio S. Mariæ Santonensis a plurimis episcopis, inter quos Jordanus recensetur. Anno 1048 adfuit consecrationi ecclesiæ Userciensis cum Geraldo Petragoricensi, et Guiljelmo Engolismensi episcopis; tuncque testis fuit donationis factæ huic cœnobio ab Aalberga vocata Bonasia sanctimoniali, et filio ejus Bosone.

Ex chartario ecclesiæ Lemovicensis descripsimus ejusdem episcopi litteras quibus multa confert S. Stephano *ad Communiam*; inviis autem leguntur ejus parentum nomina. Ex eodem chartario habuimus *concordiam* initam inter eum et Willelmum Pictavorum comitem. Jordani mors anno 1052 tribuitur. Sepultus est in divi Augustini templo.

Ademarus Cabonensis ei et multis tum episcopis tum abbatibus epistolam dedicavit apologeticam pro apostolatu S. Martialis, anno 1029, quem Mabillonius edidit tom. IV Annal., in appendice; ex ea autem discimus non solum annum quo scripta est, sed etiam quo habita est prior synodus Lemovicensis pro asserendo hoc apostolatu, scilicet 1028.

JORDANI EPISTOLA

Ad Benedictum VIII Romanum pontificem, cui, defuncto Benedicto, responsum dedit
Joannes XIX.

(Vide in JOANNE XIX, ad an. 1033, *Patrologiæ tom. CXXI.*)